

"TKP'nin Sesi"

26. ve 27. Nisan 86

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. TKP MK'nin Çağrısı'nı /tekrar/ Spk: Nec.
 2. Yazılar: 1 Mayıs (Haz. V./ Spk: Den.
 3. - Af /Haz. Ays./ Spk: Ays.
 4. Şiir: TKP marşı Spk: Nec.
 5. Halkın Kürsüsü programını /Haz. Ç./ Spk: Ays. ve Yav.
-

TKP'nin Sesi

1980 sonrası 1 Mayıslar

Vur.

26.4.86

D.D. 12 Eylül darbesiyle birlikte saldırının sivri ucu, 1 Mayıs yasağını kıran, demokratik hakların kararlı savunucusu işçi sınıfına yöneldi. 12 Eylül diktatörlüğünün ilk saldırılarından biri, 1 Mayıs Bayramını kaldırmak oldu. Kuşkusuz saldırı sadece bununla da kalmadı. 1 Mayıs bayramlarında gelikleşen, sınıf sendikacılığını savunan binlerce işçi, işçi önderi, cuntanın saldırılarının ilk hedefi oldular. Ardından DİSK kapatıldı ve yöneticileri idam cezasıyla yargılanmaya başlandı. Diktatörlüğün saldırısının ilk hedefinin işçi sınıfı olması kuşkusuz bir rastlantı değil, 1 Mayıslarda, grevlerde, mitinglerde işçi sınıfı demokrasinin gerçek savunucusu olduğunu göstermiş, aynı zamanda gerici güçlerinin önündeki en büyük engel olduğunu da kanıtlamıştı. İşte ülkemizin bir işkence ~~si~~ ülkesine çevrilmesinin, demokratik haklarının ortadan kaldırılmasının, tüm gerici ve baskıcı uygulamaların

ve ülkemizin yok pahasına satılığa çıkarılmasının önündeki en büyük engel işçi sınıfı olduğ^{una} için, ilk saldırı (hem de, onun söke söke kazandığı 1 Mayıs hakkına oldu.

Ancak diktatörlüğün ağır saldırıları, 1 Mayıs geleneğini işçi sınıfından sökem^{edi}di. Fabrikalarda, bürolarda, tezgah başında yine de kutlandı 1 Mayıs. Kuşkusuz koşullar işçi sınıfı ve demokrasi güçleri için gerçekten zordu. Binlerce işçi işten atılıyor, tüm ülkede insan avı sürüyor ve hapishaneler yurtseverlerle dolduruluyordu. Ancak her koşulda, 1 Mayıs yaşatılıyordu. İşçiler ağır baskı koşulları altında, en önde gelen istemleri için savaşım^{da} 1 Mayıs'ı bu istemlerin gerçekleştirilmesi için bir savaşıma dön^üştürüyorlar-
karşı
dı. İşçiler, işten atmalara, ücretlerin yükseltilmesi için, DİSK'li önderlerinin serbest bırakılması için savaşıyorlardı. Hapishanede, üniversiteler-
de çeşitli biçimlerde 1 Mayıslar kutlanıyordu. Pankartlar asılıyor, pullar
bildiriler dağıtılıyordu. *İki yan kuruluşlara, teşkilatlara
baş ve duydurdu.*

1 Mayıs geleneğini tüm baskılar ve terör yokedemedi. Tezgah başında verilen bir selam, bayramlık elbiselerin giyilerek iş başı yapılması, işçilerin birbirine karanfil vermesi, deneyimli işçilerin yığınca kutlanan 1 Mayısları anmaları, genç işçilere anlatmaları. Tüm bunlar 1 Mayıs'ın yaşatılan canlı geleneğinin göstergeleridir. Diktatörlük tarafından zindanlara atılan yurtseverlerin koşullarda 1 Mayıs'ı kutlama toplantıları, işçilerin, öğrencilerin 1 Mayıs'ta kır gezileri düzenlemeleri. Çeşitli biçimlerde kutlanan 1 Mayıs'ın artık işçi sınıfının, ilerici güçlerin ayrılmaz bir parçası olduğunun, daha kararlı savaşım için birliğini güçlendirdiği bir gün olduğunun kanıtıdır.

TKP MK'nin 1 Mayıs çağrısında şöyle ~~deniyor~~[“]: Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs geleneğini terketmedi, terketmeyecek. İşçiler, öteki ilerici yurtsever güçler, 1976'da olduğu gibi gene yüzbinlerle alanları dolduracakları, ekmek ve özgürlük istemlerini ~~paylaşacakları~~ günlerin uzak olmadığını iyi biliyorlar.”[”]

Diktatörlük altında kutlanan 1 Mayıslar işte bunun kanıtıdır. Bugün bütün ülkenin gözleri işçi sınıfının üzerindedir. Düşmanlar da dostlarda tutumlarını ~~sixaxgürxhaki~~ işçi sınıfına göre belirleyecektir. Ülkemizin özgürlüğüne kavuşması, demokrasiyi kazanabilmesi, herşeyden önce işçi sınıfına bağlıdır. 1 Mayıslar umudun işçi sınıfında olduğunu dostta da, düşmana da göstermiştir.

"1 Mayıs ~~da~~ ne kadar çok fabrikada, ne kadar çok sendikada 1 Mayıs kutlanırsa, işçiler ne kadar güçlü birlikler oluşturabilirse, demokrasi hareketi o kadar güçlenecektir. Evren- Özal diktatörlüğü o kadar güçten düşecektir. Özgür, korkmadan konuşan ve hakkını arayan bir Türkiye'nin yolu o kadar kolay açılacaktır. TKP demokrasi güçlerinin önünde g ~~gürxvix~~ görevi 1 Mayıs 1986'da böyle belirliyor. 1 Mayıs 1986'da herşerde iş-ekmek-özgürlük için mücadele bayrağını yükseltelim. 1 Mayısız demokrasi olmaz."

Cay mavi)

(9)

Ayşe
26.4.86

Emniyet genel müdürü "elimde yeni, önemli bilgiler var. Bu işkence iddiaları örgütlü bir şekilde yayılıyor." diyordu. Bedük, bu bilgileri veren kişinin ismini veremem. Ancak söyledikleri gerçekten çok ilginç, ve önemli bilgilerdir" diye poker masasında kaybettigi, kesin bir kumar-
cının kurnazlığı ile blöf yapmaya kalkıyordu. ~~Baxi~~ Emniyet Genel
Müdürünün ismini veremediği kişi pişmanlık getiren bir sanıktı. Ve
tüm taktikleri anlatmıştı, müdüre."Nasıl mı?" diyordu Bedük, "çok
basit, örneğin 20 örgüt elemanı gözaltına alındığında, bunlardan
ikisi mahkemede, emniyetteki ifadelerinin kötü muamele sonucu alındığı-
nı söylerken, diğer 18'i de bu x olaya tanık olduklarını belirterek,
sistemli bir biçimde kötü muamelenin yapıldığı süsünü veriyorlar."

Bizim güvenlik kuvvetine aşıladığımız tek şey vardır, o da 'halka kötü davranmayın, her konuda kendisine yardımcı olmaya çalışın' diyoruz. Şunu da kesin olarak söyleyebiliriz ki, Türkiye'de kesinlikle işkence yapılmamaktadır."

Artık sokaktaki sade vatandaş bile Bedük'ün örneğindeki bu gözaltına alındığında 20 örgüt mensubunun/ 20'sinin ~~kilaxışkan~~ birden işkenceden geçirileceğini çok iyi biliyor. Ayrıca şu da çok açık ~~örnek~~ ortada: Bedük'ün sözettiği örgüt ~~men~~ mensupları ya da ~~politik~~ rejime muhalefet eden ~~politik~~ değişik politik görüşlerden insanlar değil, sokaktaki sade vatandaş ^{da} Türkiye'de uygulanmakta olan sistemli işkencenin kurbanları oluyor. Kimliği olmadığı için karakollara girip çıkamıyor, adres sorarken sinirlenen polislerin hışımına uğruyor.

1.Şube polisi Sedat Caner'in Nokta dergisine yaptığı açıklamalar karşısında da Özal "Bu polis solcudur, yalan söylüyor demişti. Ancak bu polisin, polis örgütüne attığı kuru iftiralar hiç de öyle yanıt^{Bazı}sız kalmadı./ İşkenceci polisler hakkında davalar açıldı, bu iş alt düzeylerde halledilmeye, ~~şakşaklı~~ işkencenin bazı kötü polislerin işi olduğu görüntüsü yaratılmaya çalışıldı. Onlarda işte cezalarını görüyorlardı.

Ancak ~~Caner'in~~ Ankara E Cumhuriyet Savcısı ~~xx~~ yardımcısı tarafından alınan 8 sayfalık ifadesinde Sedat Caner, "Biz üst düzeydekiler tarafından, işkence olaylarına itiliyorduk. Çektiğim vicdan azabı ve çevremden gördüğüm tepki karşısında, halen çalışmakta olan polis teşkilatındaki görevlilere faydası dokunur düşüncesiyle, istemeyerek karıştığım işkence olay~~ları~~larını kamuoyuna açıklamak zaruretinin duyduğum" diyor ve üst düzey pek çok yetkilinin isimlerini sıralıyordu.

Caner, gömleği ile kendini ~~aşar~~ öldürdüğü söylenen Mehmet ~~Cenen~~'in Kahramanmaraş Eğitim Enstitüsü spor salonunda işkence sonucu öldürüldüğünü ve sorgulamada çalışanların tümünün bu olayı ~~bilgin~~ bildiğini ~~ileri~~ söylüyordu. Mesela diyordu: Halen Isparta'da Tümgeneral olduğunu sandığım Yusuf Haznedaroğlu, halen Genel Kurmay Plan Hareket ^{Dairesinde} Kurmay Binbaşı olarak görevde bulunan, o sırada sıkıyönetim Kurmay başkanı olan binbaşı Nevzat Bekaroğlu, halen Kahramanmaraşta, Emniyet Müdür Muavini olduğunu sandığım o zamanki siyasi şube müdür Necdet Kondolot, birlikte çalıştığımız Hüseyin Gülersönmez, halen Ankara Emniyet Müdürlüğünde çalışan polis memuru Bilge Akdoğan, bu olayın intihar olmadığını bilmektedir." Bu spor salonunda yaklaşık 30 kişiye işkence yapmışlardı. Sıkıyönetim kurmay başkanı, ^{ka}mit bölge temsilcisi, sıkıyönetim görevlileri, binbaşılar, yüzbaşılar, ^{baş}komisierler sanıklara ~~soru~~ soru soruyorlar, polis memurları da işin teknik yönünü, işkenceyi gerçekleştiriyorlardı.

Birbiri ardına yapılan tutarsız açıklamaların şimdi hepsi havada kaldı. Herkes birbirini ~~yakarak~~ yalanladı. Önce ~~A~~ Özal bizden önceki devirde böyle uygulamalar olabilir ama bizim dönemimizde işkence yoktur" deyip kıvırtmaya kalktı. Sonra özür diler ~~gibi~~ gibi, "cumhuriyet tarihinden hiç bir devrimde işkence olmamıştır" dedi.

Ardu
 Şimdi iş "kötü polislerin işidir" hikayesinden de sıyrılmaya başladı. Koskoca ~~sıkıyım~~ tüm generallerin, mit bölge ~~müdürlerinin~~ temsilcilerinin, *E* mniyet müdürlerinin isimleri ortalıkta dolaşıyor. ~~olaylar~~ *polis teşkilatının* Cumhurbaşkanının "bu yola başvuranların binde ikidir" sözlerini *adalet* bakanının ["]5 bin üzerinde güvenlik görevlisinin işkence suçundan adliyeye intikal etmiş dosyaları olduğunu, 439 kişinin bu nedenle çeşitli cezalara çarptırıldığı ["]üzerine yaptığı açıklamayla çelişiyor. Hangisi doğru? *adurki* ~~Berk~~ Gözüken, *insanlar* telaş içinde ne yapacağını *söylüyor* bilmeden kaçıırken birbirine çarpıyor. Çünkü Caner'in çizdiği tablo

~~xxx~~

*Öle yollar
 Kimse birbirine sormadan konuşuyor*

TKP

(9) 4)

26.4.86

2. -----Değerli dinleyiciler Halkın Kürsüsü programına geçmeden önce ~~xxxx~~ çeşitli dinleyicilerimizden gelen bir isteği yerine getirmek istiyoruz. ^{Simdiye kadar} Bir çok dinleyicimiz ~~xxxx~~ bizden Türkiye Komünist Partisi'nin ^{partimizin} ~~TKP~~ ^{ve bu kararı bütüncükle dinletme kararı} marşının sözlerini yayınlamamızı istediler. Şimdi bu dinleyicilerimizin ~~lerimizin~~ lerimizin isteğini yerine getiriyoruz:

5. -----Kavga sesleri geliyor
Köylerden ve şehirlerden
TKP'miz ilerliyor
Bugün esir yarın herşey
3. ~~By~~ Bayrağımızdaki şiar
Traktör toprak köylünün
Fabrikalar işçilerin
Bugün esir yarın herşey

4. Aydınlar ve köylüler
rehberimiz işçilerdir
^{TKP'de} partimizde dolsun saflar
Bugün esir yarın herşey

2. Adımlar sarsıyor yeri
~~xxxx~~ ^{Geliyoruz} kurmak için
Biz sosyalist Türkiye'yi
Bugün ~~xxxx~~ esir yarın herşey

Eylül 1975 günlü

⑦ Ayrıca, Parti Marşının sözlerinin ~~xxxx~~ N. Hkmet'e ait olup olmadığını soran ~~xxxx~~ dinleyici (evren) 18.05.1975'te, Bilen Yıldız, ~~xxxx~~ Atılımın bayrağında, TKP kararının, komünist olan, TKP ~~xxxx~~ N. Hkmet'e ait olduğunu belirtiyordu.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"TKP'nin Sesi"
"Halkın Kürsüsü"

(5)

26.4.86
27.4.1986 Pazar
Çiğdem

A

- Merhaba değerli dinleyiciler,

İstanbul'dan yazan Emine Fırat'ın mektubuyla başlıyoruz
Halkın Kürsüsü'ne. 1 Mayıs'a üç gün kala, geçen yıl'ın 1 Mayıs'ın
da gerçekleştirilen bir ^{ezgileri} ^{bir 1 Mayıs kutlamasını} ~~ayrıştırıyor~~ dinleyicimiz, ~~bu zamanı~~
~~bu zamanı~~...

Y

- Yaklaşan ziyaret saatleri... Hastahaneyi dolduran ayak ses-
lerinin kulağa gelen uğultusu... Ü gün kapısına ilk vuran bir genç
kızla bir delikanlı oldu... Ellerinde birer kırmızı karanfil...
"En kısa zamanda sizi aramızda görmek istiyoruz. Geçmiş olsun. 1
Mayıs işçi bayramı hepimize kurlu olsun."

Hastahane odasında yatan Ruhi Su, bu türkü ustası, bu "ezgili
yürek", gençlerin gözbebeklerinden odaya yayılan korkunç bir savaş

azmini gördü.

Gençlerin sessizce çıkışları. Ve ardından İşökün eden ötekiler. Kızlı erkekli... Öyle çok ki. Hepsinin elinde kırmızı karanfil. Vazo ~~xxx~~ çoktan doldu. Masanın, yatağın üstü, odanın her köşesi, koridor. Her kırmızı karanfil birer türkü.... Her türkü bir kırmızı karanfil. Yaşamında bu kadar çok kırmızı karanfil bir arada görmüşmüydü? Türkü-
küllere söz yok. Onun yaşamı türküydü çünkü...

O gün kırmızı karanfil akınlı ziyaret saati bitimine dek sürdü. Dürüldürmesi olanaksız bir seldi bu. Eknək, barış ve özgürlük bir çiçekte dile gelip, bir ozanın odasında açtı. İşçi sınıfının savagesı Ruhi Su'nun odasında.... Bunca karanfil, bunca eknek, barış, özgürlük istemi. Türkülerini yaşamını bunlara adanmış bir ozanın sevinci...

İşte o gün, 1 Mayıs işçi bayramı bu kırmızı karanfillerle hastane odasına girdi.

A - Dinleyiciniz Emine Fırat'ın anlattığı anı'da da görüldüğü

gibi, baskı ve terör ~~xxxxxx~~ halkımıza 1 Mayıs geleneğini unutturamadı. İşçiler, emekçiler, gençler 1 Mayıs'ı eşitli biçimlerde kutlamanın yolunu buldular. Bu yıl da 1 Mayıs geleneği, ~~xxx~~ diktatörlüğün tüm çabalarına ve tehditlerine rağmen yaşatılacaktır.

İkinci mektup İzmir'den bir öğretmen'den geliyor. M. Koşar adlı düşünleyicimiz, bir geçeköndü sendikasında öğretmenlik yaptığını, ama 15 yıllık öğretmenlik hayatında halkın bu derece yoksulluk ve sefalete düştüğüne tanık olduğunu anlatıyor. Su örneği anlatıyor.

4 -Veli toplantısı yapmıştım. Son dersti, öğrenciler dışarda oyun oynuyorlardı. Toplantı sürerken bir öğrenci sınıfa girdi. Doğru babasının yanına giderek 30 lîra gevrek parası istedi. Velinin durumu diğer acısı idi. Çocuğunun yanında küçüldükçe küçüldü ve ağzından yalnızca "oğlum, gözüm kör olsun, beş kuruşum yok, kuruş yok." Sonra bize baktı, omuzlarını kaldırıp indirdi durdu. Sonra

başını eğerek toplantıyı terkedip gitti. Hiçbirşey konuşmadı...

Tüm veliler hemen hepsinin aynı durumda olduğunu söylediler. Evet, ülkeyi kalkındırdık diyenlerin, enflasyonu aşağıya çektik diyenlerin, halkımıza sağladıkları bu. ~~Yeni demokrasi güçlerinin~~ ~~bu hükümeti yıkmak için zanaatçıların~~ ~~gerektiği~~

A - Yine bir öğretmen dinleyicinizin mektubunu okumak istiyoruz. İstanbul'dan, isim belirtmeden yazmış dinleyicimiz! Oysa mektuplarınıza kendi belirleyeceğiniz ve tabii ki gerçek olmayan bir isimle yazarsanız, her hafta bir isimle yazarsanız, elimize ulaşan tüm mektupların dökümünü verdiğimiz ~~ve~~ Çarşamba günü öğleden sonra başlayıp, Perşembe günü öğlene kadar süren programlarımızdan ~~kendi mektubunuzu~~ ^{mektubunuzun elimize ulaşıp ulaşmadığını} izlemeniz kolaylaşır. Şimdi mektubu okuyoruz:

Y - Bende tüm arkadaşlarım gibi, Gaziosmanpaşa ilçesinde 16 Mart 17 mart tarihleri arasında yapılan Atatürk konulu toplantıya katıldım. Plevne lisesinin spor salonunda 6:00 kadar ~~11:00~~

Öğretmen toplanmıştık. Konferansı Milli eğitim müdürü İsmail Hakkı Köseoğlu yönetiyordu. Herkes yerine oturduktan sonra, artık salonun kapısının 1 dakika bile geç gelene açılmayacağını, ^{göy}ya öğretmen aslında ilkokul çocukları ^{ya}bize türlü olacağımızı, ^{ÖÖÖ}söyleyip hakaretler yağdında. Öğretmenlik gururumuzu ayaklar altına aldı.

Konuşmacılar sırayla kürsüye çıkıp, anti-⁸Sovyet, anti-komünist propaganda yapıyorlardı. Türkiye'ye hiçbir konusunun dost olmadığını, hepsinin düşman olduğunu, ülkemize yönelik tehdidin ABD'den değil, SSCB'den geldiğini söylüyorlardı.

Daha sonra 82 anayasanın övülmesi, 61 anayasanın yerlere batırılmasına sıra geldi. Tüm bunlar olurken öğretmenlerin kimisi hiç ilgilenmiyor, kimisi bu aptalca demagojilere bıyıkaltından gülmüyor, bir kısmı da öğretmene yapılan bu saygısızlıklara karşı ^{dişidüğü}ve nefret i içinde tutmaya çalışıyordu.

- Dinleyicimizin de örneklediği gibi, diktatörlük kendi -

sine uygun kafalar yetiştirebilmek için her olanağı kullanıyor. Bir yandan insanların kişiliksiz, her söylenene, her ~~xx~~ hakaret ve haksızlığa boyun eğen insanlar olması için baskıyı, zorbalığı artırırken, diğer yandan TKP'nin Barış ve Ulusal güvenlik ve ulusal egemenlik alternatifinde ^{ve 40 d. 2.} ~~dan~~ anti-komünist, anti-sovyet propagandayı artırıyor. "Çocukların, gençliğin ve halkın barış ülkeleriyle, halklararası dostluk ruhunda eğitimi için" önlemler ^{ın} alması gerekirken, düşmanlık komşularımızla, kardeş halklarla düşmanlık tohumları ekiliyor. ⁱⁿ diktatörlük ve onun usakları Dinleyicimizin anlattığı gibi, /"tüm komşularımız / bize düşman" oldukları ~~iddiasıyla~~ iddiasını ortaya atıyorlar. Oysa ülkemizin uluslararası kendisi de planda yalnızlığa itilmesinin, komşuları için güvenilmez ve /komşularına güven duyamaz bir ülke haline getirilmesinin sorumlusu Evren-Özal rejimidir. Ülkemizin bütün komşularıyla ilişkileri ^(tüm dış politikam) kendi ulusal çıkarları temelinde değil, Amerikan emperyalizminin çıkarları temelinde yürütülüyor. Amerikan emperyalizminin saldırgan, yayılmacı, halkların iradesini hiçe

7 bir kez daha gözler önüne serildi ve sayan politikası ise en son Libya saldırısı ile tüm dünya halklarının lanetlendi.

Dinleyicimiz, katıldığı toplantıda, anti-sovyet, anti-komünist, Amerikan uşaklığını savunan propagandanın hemen ardından 82 anayasasının propagandasının yapıldığını söylüyor. Bu bir tesadüf değil. Eğer 82 anayasası ile ~~emekçilerin~~ halkın eli kolu bağlanmamış olsaydı, halk demokrati hak ve özgürlüklerine sahip olsaydı, demokratik bir parlamentonun dış politikayı sürekli denetleyebilmesinin koşulları olsaydı, bu sorumsuz ulusal ~~güvenliğimizin~~ güvenliğimizi hiçe sayan dış politika uygulanabilir miydi?

Eğer ülkede demokrasi olsaydı, bu Amerikalılar ikidji gibi oluyordu. Eğer ülkede demokrasi olsaydı, aslında, bugün Libya halkının yanında yer alan Amerika, ve emekçilerin lanetleyişine bedelleri ödeyenler, saltanatı sürdürüyor.

Dinleyicimiz, semineri dinleyen öğretmenlerin kimisinin kayıtsızlığını, ~~günden~~, kimisinin öfkesinden içinde tutmaya çalıştığını yazmış. Öğretmenle, öğrencisiyle, genciyle, yaşlısıyla diktatörlüğe, onun faşist anayasasına karşı savaşmak hepimizin görevidir. Bugün, ~~kayıtsızlık~~ durumu kabullenmek demektir. Oysa ülkemiz diktatörlerin elinde uçurumun eşikine getirildi.

--- Mithat --- 251-D Belken Akkale 3 Ocak. Semah,

Y - Halkın Kürsüsü'nü dinliyorsunuz değerli dinleyiciler. Bugünkü programımızda okumayı planladığımız birkaç mektup daha var. Ama süremiz kısıyor ve biz çok kısa özetler veriyoruz mektuplardan. İstanbul'dan "Ufuk" imzasıyla yazan ve üniversite öğrencisi olduğunu belirten bir dinleyicimiz, paralel öğrenim'e olan tepkisini dile getiriyor ve "sözde öğrencilerin ihtiyaçları için kullanılacak olan öğrenci harçları nereye gidiyor?" diye soruyor.

Polatlı'dan Barış imzasıyla yazan dinleyicimiz, "Muzır neşriyatın koruma yasası" üzerine görüşlerini yazıyor ve bu yasadaki amacın gerçekleri yazan yazarlar ve gazetecilere, sol güçlere baskı yapmak olduğunu belirtiyor.

İzmir'den "Işığın Kaynağı" imzasıyla yazan bir grup dinleyicimiz, şöyle diyorlar:

A - Evren'den, Özal'dan zarar gören herkes, bu cumhurbaşkanı,

bu başbakan, bu hükümet değişsin diyen herkes bu istemler doğrultusunda mücadeleye katılmalıdır. Hepimizin yapabileceği birşeyler vardır.

Y - Dinleyicilerimiz daha sonra ~~devletimizdeki~~ diktatörlüğe sol görüşlü, SHP'li ve DYP'li ~~devletimize karşı~~ karşı olan/arkadaşlar bir araya gelerek mücadeleyi ortaklaşa sürdürmeye karar verdiklerini belirtiyorlar.

İstanbul'dan Efe imzasıyla yazan genç bir doktor dinleyicimiz ~~in~~ mektubuyla devam ediyoruz. Dinleyicimiz tıp fakültesini bitiren doktorlar için ~~zorunlulukları~~ 2 yıl mahrumiyet bölgesinde hizmet zorunluluğundan söz ediyor, bunun ilkesel olarak doğru bir karar olduğunu ama ~~gidi~~ hiç bir işe yaramadığını söylüyor. Şöyle diyor:

A - Diktatörlük halkı görünmek için, hekimlik mesleğini devlet ^{üstelik} tin oyuncağı haline getirdi. Hiçbir altyapısı olmayan, /yolsuz, su-
suz, elektriksiz köylere ~~gönder~~ hekim göndermek için tıp fakültele-
rine öğrenci ~~sağ~~nağı yapıyor. Öyle ki 1980 yılına kadar 28000

doktor

olan ülkemizde şimdi yılda 5000 "mecburi hizmetli" yetişiyor.
 Hekim değil,
 mecburi hizmetli diyorum. Çünkü alınan eğitim son derece yetersiz.

Biz mecburi hizmete giden doktorlar, sorunun sistem sorunu, düzen sorunu olduğunu, gerçek anlamda sağlık hizmeti verebilmek için ancak geneldeki sorunların çözümüne bağlı olduğunu biliyoruz. ~~ixix~~
 % 2' ^{bu bu payla} nin altındaki bütçeyle şu anda bizim ülkemizde sağlık sorunu süregelen bir yaradır. Bu yaranın temizliği için kökünden kazınması gerekir.

Y - EFE imzasıyla yazan genç doktor dinleyicimizin de belirttiği gibi yarayı kökünden kazımak gerek. ~~Doktorxxxxxx~~ Ve bizce köylere zorunlu hizmete giden her yurtsever doktor, ~~ixix~~ halkımızın sağlık sorunun çözümlmek için çalışırken, aynı zamanda köylülere bu gerçeği anlatmalı. Çünkü doktorların halka ^{yeterli} /sağlık hizmetlerini verebileceği koşullar ~~ancak~~ doktorların da ~~ixix~~ katılacağı mücadeleler sonucu ulaşılabilir.

A - Şimdi programımızın "hiç kimse unutulmadı, hiçbirşey unutulmayacak" bölümüne geçiyoruz. Nisan ayının bu son Halkın Kürsüsü programında Nisan ayı içinde yitirdiğimiz devlet ^{şehit} şehitlerimizin ~~anılarını~~ ^{anılarını} ~~anıyoruz~~ ^{anıyoruz} anlıyoruz.

- 13 Nisan 1970... İlerici, demokrat bir kişi olarak tanınan yedeksubay doktor Necdet Güçlü, Ankara Tıp Fakültesini basan Ülkü ocakları yöneticileri tarafından öldürüldü.

28 Nisan 1960... İstanbul Üniversitesi öğrencisi Turan Emeksiz Beyazıt meydanında, Bayan-Menderes diktasının polis müdürü Bumin Ya manoğlu tarafından kurşunlandı.

24 Nisan 1975... İstanbul Vezneciler'de, Site öğrenci yurdunun temizlik işçisi Abdi Gönel, ~~alçakça katledildi~~ ^{MHP'li} yurda uzun menzilli silahlarla saldırıya geçen teröristler ^{ce} alçakça katledildi.

30 Nisan 1976... Mehmet Dağbaşı, 1 Mayıs afişlemesinin ardın-

dan katledildi.

8 Nisan 1976... Ankara siyaset bilimleri fakültesini basan MHP'li komandolar üçüncü sınıf öğrencisi Hakan Yurdekuler'i öldürdüler. ~~Hakan'ın öğrencisi olduğu~~ Hakan'ın öldürülüşünü protesto için düzenlenen gösterilerde polisin yağdırdığı kurşunlardan, Eşari Oran ve Burhan Barın adlı öğrenciler de yaşamlarını yitirdiler.

4 Nisan 1977... Eczacıbaşı ilaç fabrikası işçisi ve Petrol-İş sendikası üyesi olan Hasan Ateş grev sırasında duvarlara yazı yazarken MHP'li teröristlerce öldürüldü.

6 Nisan 1977'de Hikmet Umul, İskenderun'da, fasistlere (kurşunlanarak) İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü müzik bölümü öğrencisi Mehmet Yapıcı fasistlerce kaçırılıp 4 gün işkence yapıldıktan sonra öldürüldüler.

4 Nisan 1978'de Malatya Meslek Yüksek okulu öğrencisi Ahmet Serif Satılmış, 17 Nisan 1978'de TİP'in NATO'ya Hayır afişini ya-

pıştıran Yılmaz Derebaşı, 27 ^Nisan 1978'de İskenderun Demir Çelik fabrikasında çalışan Abbas Lüle faşist kurşunlarla can verdiler.

Aster-İş sendikası onur kurulu üyesi, Atille Can, faşist saldırı sonucu girdiği komadan kurtarılamadı ve 6 Nisan ¹⁹⁷⁹ ~~1978~~'da yaşamını yitirdi.

— 11 Nisan 1980'de TRT programcısı ve yazar Ümit Kaftancıoğlu,

— 17 ^Nisan 1980'de Karabük İGD şubesi yöneticisi İsmet Ceylan,

— 18 Nisan 1980'de Ankara İGD şubesi yöneticisi * Mehmet Eren,

— 25 Nisan 1980'de İGD ve Genel Der üyesi, zabıta memuru Ahmet Tir-

yaki, 26 Nisan 1980'de İGD üyesi Tekin Alkış faşist kurşunlarla katledildiler.

Değerli dinleyiciler, devrim şehitlerimizin anılarını yaşatmak için sizlerden mektup bekliyoruz. Bu hafta, 1 Nisan 1977

tarihinde, Lastik İş sendikasının afişlerini yapıştırırken kurşunlanan Avni Ece'yi, ~~Ahmet Kurtsoy'du~~ ~~bu mektubunla~~ ~~anıyoruz~~ anıyoruz.

Ahmet ^{Yurtsever} ile

(İzmir'den Hikmet imzasıyla)
 Geçen yıl Avni Ece için yazan dinleyicilerimizin mektuplarını okuyarak anıyoruz.

- Her Basmaneye uğrayışında Avni Ece gelir aklıma. Bazen o büyük caddeye Avni Ece caddesi deseler diye geçer aklımdan. Sonra tüm devrim şehitlerini ~~kırkır~~ hatırlarım ve caddeye içimden devrim şehitleri caddesi adını veririm.

- Yiğit kardeşimiz Avni. Geçenlerde defterlerinden birisi geçti elimize. Sayfalarını karıştırıyorduk. Birkaç satır ilişiverdi gözümüze. Nazım Hikmet'in bir şiirindeki dizeleri şöyle ^{değıştirmek} yazmışsın.

Ben ölmesem, sen ölmezen, biz ölmesek
 nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa...

- Senin cesaretin ve inancın bize rehber oldu. Kolay değil ölmek. Ama hele hele seni tanıyıp ta kaybettikten sonra yaşamak ta kolay değil. Yüreklerimiz sevgi, cesaret, inanç dolu yüreğinin içinde atıyor, atacak. Anne'nin ^(İzmir'de) Kırmızı Karanfil festivalindeki

sözlerini unutmadık. "Oğlumu öldürdüler. Ama şimdi yüzlerce, binlerce avnim var" demişti.

- Bugün gibi hatırlıyorum. 31 Mart'ı 1 Nisan'a bağlayan gece, İlerici gençler yaygın olarak afişleme yapmak için Basmane'den yola çıktılar. Tüm güzergah afişlendi. İlerici gençler mola vermek için bir kahveye oturdular, keyifliydiler. coşkuluydular. kontrol etmek için dışarı çıkmıştı Avni Ece... Bu arada çevrede ~~anormal bir durum yoktu~~ Faşist katillerin kan kusan kurşunları, Avni'nin daha 18 yaşındaki onurlu yaşamına son verdiler.

- Programımızı Yunanistan'dan yazan Kemal E. adlı dinleyicimiz Avni Ece için 1980 yılında Bursa cezaevinde yazdığı şiirden berkas ussa okuyarak bitiriyoruz.

- O öldü

~~Yıkınlığı axerxo~~

Uzun söz gerekmez

Matem tutacak ~~değin~~ zaman yok..

Biz güneşi yoğuruyoruz
nasırlı avuçlarımızda

Haydi

bir kez daha

yeniden

ve bir kez daha

haykıralım hasretimizi

savaşkız, sömürsüz bir dünyaya

Güneşiz biz

aydınlığız biz

geleceğiz biz

biz işçileriz...

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI